

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط بین روند تغییر شوری خاک، کاربری اراضی و فاکتورهای اقلیمی (مطالعه موردی: شادگان، خوزستان)

محل انتشار:

فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره 22، شماره 9 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

دنیا امینی - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد بیابان زدایی، دانشگاه ایلام، ایلام، ایران

محسن توکلی - دانشیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ایلام، ایلام، ایران (نویسنده مسئول)

مرزبان فرامرزی - دانشیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ایلام، ایلام، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: هدف از این مطالعه بررسی ارتباط بین روند تغییر شوری خاک، کاربری اراضی و فاکتورهای اقلیمی در منطقه شادگان می باشد. روش بررسی: در این تحقیق ابتدا با استفاده از روش تجزیه و تحلیل مولفه های اصلی و ۵۴ نمونه خاک موجود، نقشه شوری خاک برای سال های ۱۹۹۰، ۲۰۰۶ و ۲۰۱۵ تهیه شد. سپس با استفاده از تصاویر ماهواره ای، نقشه های کاربری اراضی برای سال های مذکور تهیه و روند تغییرات مشخص گردید. همچنین تغییرات فاکتورهای اقلیمی (دما و بارش) طی دوره زمانی ۲۰۱۵-۱۹۹۰ مورد بررسی قرار گرفت. یافته ها: نتایج نشان داد که کاهش میزان بارندگی و افزایش درجه حرارت موجب افزایش شوری خاک در طی ۲۵ سال شده و از طرفی آبیاری اراضی کشاورزی با آب شور باعث افزایش شور شدن خاک شده است. بحث و نتیجه گیری: با توجه به این که قسمت های غربی منطقه در مجاورت تالاب هورالعظیم می باشند و این تالاب دارای آب شیرین، شور و لب شور است می توان گفت که آبیاری اراضی کشاورزی با این آب موجب گردیده که اراضی در این منطقه بیش تر شور شوند. همچنین شور شدن خاک منجر به تغییر کاربری، از اراضی کشاورزی به اراضی غیرکشاورزی و در نهایت باعث بیابان زایی در منطقه شده است.

کلمات کلیدی:

بیابان زایی، شوری خاک، کاربری اراضی، فاکتورهای اقلیمی، شادگان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1287268>

